

ношението си, че е чужденецъ — «варваринъ», той са възвысилъ съ покровителството на предния И-ръ, уйка си *Юстина*, който самичакъ нѣкога-си, като младъ земидѣлецъ, дошелъ пѣшакъ отъ Ведряни въ Византія, съ единъ голакъ на плѣщъти си, и послѣ завелъ тамъ жена си на име *Лупкия*, сестра си *Бѣгленица*, майка на Управда и племеницата си, която также са викала *Бѣгленица*, по римски *Vigilantia*. — Импер. Юстинианъ билъ славенъ въ боеветъ си и съ побѣдъти на своитѣ полководци. Първыйтъ билъ Велизарій, родомъ отъ сѫщата Дарданія, отдѣто произлѣзвалъ и императорскитѣ домъ. А какво є было тогава населеніето въ тъзи страна — показва семейството юстинианово и пазванието на новата крѣпостъ, която И-ръти направилъ близу до самия градъ, дѣто билъ роденъ Велизарій, сир. *Скдоплище*.

«Най-послѣ, името на великия този полководецъ не е римско, не е гръцко, а какво друго та не славенско — *Величарь*?⁽⁷⁾ И конницата му въ Италія съставляла 1900 души. «по-вечето Хуни, Славени и Анты, които живѣятъ задъ онѣзи страна на Дунава, не далечъ отъ брѣга» (думы на Прокопія). Въ единъ отъ походъти на Византійците подъ Кавказъ, единъ славенски ратникъ, на име *Сварунъ*, правѣлъ имъ голѣмы услуги, като улучвалъ добре съ ударитѣ на копіето си; падъ особено едно отдѣление противъ Персъти главатари били *Доброгостъ* и *Всегордъ*, и двамата родомъ варвары, но при сичко туй водѣли римскитѣ полкове!»

Дѣто ще рече: въ VI-ї вѣкъ на Императорския престолъ, въ Византія седѣлъ е Славенинъ, обиколенъ отъ славенско семейство; римскитѣ войски имали

(7) У Турците и до днесъ е опазено името *Бѣлозаръ*, когато говорятъ за Велизарія.